

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 2. dubna 2025 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ing. Michala Tomáše a soudců přísedících Ing. et Ing. Jiřího Kašpara a Naděždy Janatové **t a k t o :**

Obžalovaný

R [REDACTED] P [REDACTED]

narozený [REDACTED] v Kladně, nezaměstnaný, trvale bytem [REDACTED], toho času bytem [REDACTED]

j e v i n e n ž e ,

- I. v průběhu září 2021 na adrese [REDACTED], soudní okres Kladno, své družce poškozené K [REDACTED] P [REDACTED] se záměrem ji odradit od cesty do Harrachova s matkou a společnou dcerou S [REDACTED] P [REDACTED], narozenou [REDACTED], sdělil, že nikam nepojedou, v dětském pokojíčku poškozenou chytil pod krkem a řekl jí, že je svině a že chcípne, v kuchyni ji kopal do nohou, a opakoval, že ona i její matka chcípnou, že její matku zlikviduje, a jestli odjedou, tak chcípnou, a když se poškozená o několik dní později do Harrachova připravovala, sdělil jí, že doufá, že nabourají a všichni chcípnou,

t e d y

jiného násilím a pohrůzkou násilí nutil, aby něco opominul,

II. nejméně v době od března 2022 ve společně obývaném bytě na adrese T [REDACTED] [REDACTED], soudní okres Kladno, fyzicky i psychicky napadal svou družku K [REDACTED] P [REDACTED] a to i před společnou nezletilou dcerou S [REDACTED] P [REDACTED], narozenou [REDACTED], tím způsobem, že opakovaně ze žárlivosti vyvolával hádky, při kterých ji opakovaně, zhruba jednou za čtrnáct dnů, vulgárně nadával, obviňoval ji z nevěry, a fyzicky ji napadal, kdy ji silně chytal za ruku, až se jí vytvořily modřiny, v září 2022 ji v kuchyni ze žárlivosti chytil rukou zezadu silně za krk, chytil ji za vlasy, tahal ji za ně, posadil ji na parapet, sděloval jí, že ji vyhodí z okna, kopal ji do stehna, tlačil jí na obličej a oko, v důsledku čehož utrpěla podlitiny, ke konci roku 2022 hodil do jejího obličejě telefon, říkal jí, že na ni pošle fetáky, aby jí znásilnili, v době od března 2023 poškozenou vyzýval k souloži a když jej odmítla, uchopil ji za poprsí a sdělil jí, že jí je vyřízne, než aby je měl někdo jiný, blíže nezjištěného dne v červenci 2023 jí poté, co mu oznámila, že již nechce ve vztahu pokračovat, sdělil, že at' táhne, at' mu dá 200 tisíc a at' táhne bez S [REDACTED], což v poškozené vzbuzovalo strach a pocity studu, přičemž situace eskalovala dne 28.9.2023 kolem 05:00 hodin ráno poté, co si nahý a pod vlivem alkoholu lehl do manželské postele, v níž se již nacházela poškozená se společnou dcerou S [REDACTED], a poté, co jej poškozená vyzvala k odchodu, na ni naléhal, at' s ním má pohlavní styk, načež přelezl dceru S [REDACTED] a lehl si k poškozené, která jej opětovně vyzívala k odchodu, což nerespektoval a vsunul svůj penis do její vagíny a začal na ni vykonávat soulož, což vzbudilo dceru S [REDACTED], přičemž poškozená se jí mezitím snažila zakrýt příkrývkou, aby dcera neviděla, co se děje, a když se na ni dcera otočila, zakryla jí poškozená oči dlaní a uklidňovala ji, načež obžalovaný dceru odvedl do dětského pokoje a když se vrátil, obrátil poškozenou v posteli na břicho, pokračoval v souloži, držel ji za vlasy, aby se nemohla zvednout, načež do ní vyvrcholil, a téhož dne v čase kolem 06:00 hodin ráno poté, co se v koupelně opláchl, poškozené sdělil, at' za ním do pěti minut přijde, nebo že přijde zpět do obývacího pokoje a udělá ji to před dcerou S [REDACTED], načež odešel do ložnice a odpočítával pět minut, během kterých poškozenou vyzýval, at' už jde, načež poškozená v obavě, že opakovaně vykoná soulož před jejich společnou dcerou, za ním odešla do ložnice, zde ji povalil na postel, chytil poškozenou za vlasy, aby nemohla vstát, stáhl ji kalhoty od pyžama a kalhotky, lehl si za ní na pravý bok, druhou rukou ji chytil za levý bok, aby neodporovala a vyzýval ji, at' se pořádně krouť, a znovu na ní vykonal soulož, přičemž se jej poškozená snažila odstrčit, čehož obžalovaný nedbal a v souloži nehladě na stesky poškozené pokračoval až do svého vyvrcholení, v návaznosti na to se u poškozené vyvinula posttraumatická stresová porucha střední závažnosti, a obžalovaný současně ohrozil citový a mravní vývoj nezletilé S [REDACTED] P [REDACTED], když na její matce vykonal nedobrovolnou soulož, čemuž byla nezletilá přítomna, a závažným způsobem tak porušil své povinnosti vyplývající z rodičovské odpovědnosti pečovat o citový, rozumový a mravní vývoj dětí a zajišťovat jejich výchovu ve smyslu ustanovení § 858 občanského zákoníku,

t e d y

jednak týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, a čin páchal po delší dobu,

jednak jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a tento čin spáchal souloží,

jednak úmyslně ohrozil citový a mravní vývoj dítěte tím, že závažným způsobem porušil jinou důležitou povinnost vyplývající z rodičovské odpovědnosti,

jednak jinému vyhrožoval usmrcením a jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu,

č í m ž s p á c h a l

ad I) přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku,

ad II) jednak zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku,

jednak zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném do 31.12.2024,

jednak přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku,

jednak přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená K. P., narozená , bytem , odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. **Po provedeném dokazování vzal soud za prokázaný skutkový stav popsany ve výrokové části tohoto rozsudku.**
2. Obžalovaný R. P. v hlavním líčení popřel spáchání projednávaných skutků a dále uvedl, že s poškozenou se seznámil v době, kdy ji její bývalý přítel vyhodil z bytu a ona neměla kde bydlet. Obžalovaný jí nabídl, že by mohla přebývat u něj na chatě, což ona přijala. Obžalovaný za poškozenou jezdil, rozešel se se svou stávající partnerkou a nakonec se poškozená přestěhovala do domu, který obžalovaný sdílel se svým nemocným otcem, o kterého pečoval. Obžalovaný pracoval pouze brigádně a žili hlavně z otcova důchodu. Poškozená na provoz domácnosti, až na několik výjimek, nic nepřispívala. Pouze po narození dcery platila školku. Vztah s poškozenou byl krásný a poškozená brzy otěhotněla. Obžalovaný začal připravovat vše potřebné pro miminko a ve vztahu s poškozenou bylo vše perfektní, kdy spolu jezdili na výlety, smáli se spolu a poškozená mu říkala, že ji zachránil, neboť její bývalí partneři na ni byli hrubí a jen ji využívali. Když se jim narodila dcera, obžalovaný byl nadšený, společně s poškozenou se o dceru starali, ale obžalovanému přišlo, že poškozená o dceru nejevila zájem. Po porodu také ochaboval jejich sexuální život, kdy poškozená říkala, že se necítí dobře a chtěla po obžalovaném, aby jí zaplatil operaci prsou s tím, že poté se jejich sexuální život jistě zlepší. Obžalovaný chtěl poškozené její přání splnit, a proto si na operaci půjčil peníze od své matky. Po operaci se poškozená nemohla čtrnáct dnů hýbat, jen ležela v posteli a o dceru se nezajímala. Poté asi dva měsíce nosila kompresní podprsenku, jejich sexuální život se nezlepšil. Sex spolu měli asi jednou nebo dvakrát do

týdne. Poškozené končila rodičovská a začala shánět práci. Nakonec nastoupila na poloviční úvazek do technických služeb. Poškozená tedy ráno chodila do práce, obžalovaný odvedl dceru do školky, staral se o otce. V 11:30 hod. obžalovaný vyzvedl poškozenou v práci a společně šli pro dceru do školky. Později nastoupila poškozená do práce na celý úvazek, když začala pracovat jako vedoucí provozu. Zhruba tři čtvrtě roku pak obžalovaný stále vyzvedával poškozenou v práci, aby šli společně pro dceru do školky. Poškozená se následně vrátila do práce a obžalovaný se staral o dceru a o otce. Poté již poškozená odmítala chodit pro dceru do školky, a obžalovaný pro ni tedy chodil sám a trávil s ní čas, zatímco poškozená trávila v práci stále více času. Doma si pak poškozená obžalovaného ani dcery nevšímala a ani s nimi nikam nechodila. Ve [REDACTED] se začalo povídat, že poškozená má poměr s panem K [REDACTED] a poté vyšlo najevo, že s ním poškozená skutečně udržovala vztah. Posledního půl roku před zářím 2023 obžalovaný s poškozenou již prakticky neměli sex, hádali se, poškozená byla otažitá, a to i ve vztahu k dceři. Pokud jde o výlet do Harrachova, poškozená tam chtěla jet se svojí matkou. Jelikož byl ale otec obžalovaného po mrtvici, obžalovaný poškozenou žádal, aby tento výlet odložila, což ona nechtěla a kvůli tomu se pohádali, kdy poškozená nechtěla, aby jí obžalovaný něco přikazoval a říkala, že dle její matky si má žít po svém. Obžalovaný dal poškozené polofacku, za což se pak omluvil. Později nastala další konfliktní situace, kdy obžalovaný zvažoval, že by se prodal dům, ve kterém žili, a mohli by se odstěhovat někam na venkov. Dům byl ale otce obžalovaného a nový dům by byl také jeho, s čímž nesouhlasila poškozená a její matka, která se zasazovala o to, aby případný nový dům byl i ve vlastnictví poškozené, což obžalovaný odmítal. Od té doby měl obžalovaný špatný vztah s matkou poškozené, ale zhoršil se i jeho vztah s poškozenou, která k němu citově ochladla. Obžalovaný se pokoušel jejich vztah řešit i na párové terapii, kde však poškozená během chvíle předvedla hysterickou scénu před terapeutem, plakala a terapeut mu následně sdělil, že už s ním hovořit nechce. Celé prázdniny v roce 2023 bydlela u obžalovaného i jeho starší dcera N [REDACTED], která se podívovala nad tím, jak se poškozená chová. Obžalovaný se nikdy na poškozené nedopustil fyzického násilí, ani jí vulgárně nenadával. Obžalovaný ani poškozené nezpůsobil modřiny. Pokud poškozená nějaké měla, způsobila si je sama. Rozhodně také poškozenou neznásilnil. V tvrzený den obžalovaný za poškozenou přišel někdy nad ránem, najedl se, napil se, dceři pustili pohádku a následně měli s poškozenou sex. To že poškozené odpočítával, aby se dostavila do ložnice, bylo standardní a dělali to běžně jeden na druhého. Obžalovaný jen nechápal, proč poškozená říkala třeba „au vlasy,“ přestože ji za vlasy vůbec nedržel. Sex poškozenou občas bolel, neboť trpěla na srůsty, což řešili tak, že změnili polohu. Obžalovaný si již nevzpomíná, zda poškozená chtěla pohlavní styk ukončit. Pokud jde o jeho nadávky při styku, šlo o podpoření peprnosti vztahu. Během styku do ložnice přišla dcera, ale to bylo normální. V takovém případě ji poslali pryč. Dle obžalovaného si poškozená obvinění proti němu vymyslela, neboť již měla vztah s panem K [REDACTED] a potřebovala se jej zbavit. Obžalovaný v současnosti není zaměstnan, chodí na brigády a žije z důchodu svého otce a příspěvku na péči. Obžalovaný prochází oddlužením. Alkohol pil pouze příležitostně, zhruba jednou za měsíc kouřil marihuanu. Obžalovaný je klidný, násilí nepoužívá a konfliktní situace se snaží řešit v klidu. Obžalovaný stále pečuje o otce, který vyžaduje celodenní péči a je na něm závislý. Poškozená obžalovanému s péčí o otce nikdy nepomáhala. V současné době má obžalovaný novou partnerku, se kterou má harmonický vztah, a dochází na psychoterapii, aby dokázal zpracovat odloučení od dcery.

3. Svědkyně K [REDACTED] P [REDACTED] uvedla, že s obžalovaným se začala scházet v roce 2017, ale znala ho již z dřívější doby. Svědkyně v té době neměla partnera, obžalovaný žil ještě se svou bývalou přítelkyní, a proto se se svědkyní scházel na chatě v [REDACTED]. Obžalovaný trávil léto

na chatě se svou dcerou N■■■■, jelikož nepracoval, svědkyně tam bydlela s nimi a dojížděla do práce do ■■■■■. Na konci léta 2017 se z domu ve ■■■■■ odstěhovala bývalá partnerka obžalovaného, a svědkyně s obžalovaným se tam přestěhovali, zatímco dcera obžalovaného se odstěhovala k matce. Na podzim roku 2017 svědkyně otěhotněla, přestože brala antikoncepci, z čehož obžalovaný nebyl šťastný. Svědkyně stále chodila do práce, obžalovaný jezdil s kamarády na nějaké brigády. Obžalovaný požíval marihuanu. Když pak svědkyně nastoupila na mateřskou dovolenou, obžalovaný přestal chodit i na tyto brigády. Obžalovaný se staral o otce, na což pobíral příspěvek. Po porodu dcery S■■■■ obžalovaný svědkyni pomáhal, nakupoval, vařil, ale o dceru pečovat nechtěl. Obžalovaný nechtěl, aby svědkyně chodila s kamarádkou ven sama a vždy je musel doprovázet, aby jiní muži na svědkyni nekoukali. V jednom případě šel svědkyni s kamarádkou pozdravit známý oné kamarádky a obžalovaný jej ihned napadl, kdy mu na chodníku šlapal na hlavu. Obžalovaný to chápal tak, že svědkyni a její kamarádku před oním mužem ochránil. Občas ke svědkyni chodil na návštěvu i přítel její kamarádky, kterému obžalovaný říkal, aby se na svědkyni nedíval. Svědkyně s obžalovaným a jejich společnou dcerou jezdili také na chatu, kde to bylo hezké, ale obžalovaný se tam scházel se svými kamarády a kouřil marihuanu, k čemuž měla svědkyně odpor. Obžalovaný ale říkal, že ho kouření uklidňuje. K domácímu násilí docházelo postupně. K prvnímu většímu incidentu došlo v roce 2021, kdy se svědkyně s obžalovaným vrátili z chaty a v domě našli otce obžalovaného, kterak leží na zemi po prodělané mrtvici. Otec obžalovaného byl několik dnů v nemocnici, načež byl propuštěn do domácího ošetřování. Otec obžalovaného měl problémy s chůzí, nosil pleny a nezvládal hygienu. Obžalovaný se o něho měl starat, na což pobíral příspěvky. Svědkyně obžalovanému s péčí o otce pomáhala, byť ten o to příliš nestál. Když se stav otce obžalovaného stabilizoval, přišla v září 2021 matka svědkyně s nápadem, že by se sestrou svědkyně a s dcerou svědkyně všechny jely na víkend do Harrachova. Obžalovaný ale říkal, že si to nepřeje, neboť ho tam bude svědkyně podvádět. Svědkyně se přesto rozhodla do Harrachova jet. Když v dětském pokoji balila věci, přišel za ní obžalovaný s tím, že si nepřeje, aby s dcerou někam jezdily. Svědkyně mu říkala, že jeho otec už je v pořádku, ale obžalovaný ji chytil pod krkem a říkal jí, že je svině, že nikam nepojede a jestli ano, tak chcípne. Svědkyně si šla sednout do kuchyně, sedla si ke stolu a dál se bavili s obžalovaným, zatímco jejich dcera si hrála kousek od nich na koberci. Obžalovaný začal svědkyni kopat do nohou a řval na ni, že nikam nepojede a pokud ano, tak doufá, že všechny chcípnou, že její matku zlikviduje, že se nabourají v autě a chcípnou. Když se pak svědkyně s dcerou připravovaly k odjezdu, obžalovaný opakoval, že se v autě nabourají a všechny chcípnou. Celou dobu, kdy byla svědkyně pryč, nebyla s obžalovaným v kontaktu a když se vrátila, obžalovaný ležel opilý v posteli. Ohledně jejího odjezdu se pak často hádali. Hádky se ale týkaly i toho, že svědkyně někoho například zdravila na ulici a podívala se na něj, nebo se někdo podíval na svědkyni. Obžalovanému vadily i kamarádky svědkyně, nebo její matka a nechtěl, aby je svědkyně navštěvovala. K hádkám docházelo zejména ze žárlivosti a někdy také kvůli sexu, který svědkyně po porodu tolik nepotřebovala, a obžalovaný pak poškozenou obviňoval z nevěry. Hádky se začaly stupňovat poté, co svědkyně v březnu 2022 nastoupila do práce, nejprve na poloviční úvazek. Od září 2022 svědkyně začala do práce chodit na celý úvazek a dcera začala chodit do školky. Obžalovanému se to příliš nezamlouvalo, byl by nejraději, kdyby svědkyně nikam nechodila, případně po ní chtěl, aby si našla jinou práci, kde bude pracovat jen s dalšími ženami. Domluvili se, že obžalovaný bude svědkyni vyzvedávat v práci o polední pauze a společně půjdou vyzvednout dceru do školky. Následně šli všichni zase se svědkyní do práce. Z práce chodila svědkyně rovnou domů a když se zpozdila třeba o pět minut, už byl problém a docházelo k hádkám. Obžalovaný při hádkách chytil svědkyni za ruku, až se ji vytvořily modřiny, jako by ji chtěl vychovávat, nebo ji tahal po gauči, shodil ji za gauč. Párkrát obžalovaný dal svědkyni facku, nebo ji kopnul. Obžalovaný byl přitom velice vulgární, kdy nejčastěji svědkyni říkal, že je „kunda.“ Obžalovaný také poškozené říkal, že ji zabije, nebo že

ji nechá zabít. K takovým hádkám docházelo jednou za týden nebo jednou za čtrnáct dní. K výraznějšímu napadení svědkyně došlo v září 2022, kdy se svědkyně s obžalovaným účastnili grilování u svědkyně v práci. V průběhu akce začalo pršet, takže se všichni šli schovat do garáží, kde se svědkyně začala bavit se svými spolupracovníky, včetně muže, který obžalovanému vadil. Obžalovaný se snažil do hovoru zapojit, ale téma hovoru se jej netýkalo. Když pak svědkyně s obžalovaným přišli domů, obžalovaný chytil svědkyni zezadu za krk, což ji bolelo, a začal na ni rvát, že se takovým způsobem s nikým bavit nebude. U incidentu byla i jejich dcera, a proto svědkyně prosila, aby ji obžalovaný před ní nenapadal. Obžalovaný ale pokračoval, svědkyni nadával, a když si svědkyně sedla ke stolu, obžalovaný si sedl k ní, strkal ji do ramen a začal na ni křičet, že ji zabije, začal ji tahat za vlasy, až měla hlavu pod úrovní stolu. Obžalovaný ji pak vysadil na parapet u okna, začal ji opět napadat a křičel na ni, že ji vyhodí z okna. Svědkyně obžalovaného prosila, aby toho nechal, ale obžalovaný svědkyni bouchal do ramene, do ruky a kopal ji do nohou. Poté si svědkyně sedla opět na židli, obžalovaný si sedl na druhou židli, dal jí ruku přes obličej a začal jí prstem mačkat oko, což svědkyni bolelo, ale obžalovaného to nezajímalo, zatlačil jí hlavu pod úroveň stolu a říkal jí, že se s nikým bavit nebude. Svědkyně ho prosila, aby ji už nechal být, což obžalovaný nakonec udělal a odešel. Svědkyně pak vzala dceru a šla ji uspat. Dcera plakala, nevěděla, co se děje, ale celému incidentu byla přítomna. Druhý den měla svědkyně podlitinu u oka, které bylo nateklé. Když svědkyně jela do práce, obžalovaný jí řekl, aby zranění prezentovala tak, že ji kopla dcera při hře, což svědkyně učinila. Ke konci roku 2022 také svědkyně jela se svědkem K [REDAKCE] v autě a obžalovaný je viděl. Doma pak kvůli tomu proběhla hádka, obžalovaný s ní švihnul o gauč, hodil jí do obličeje telefon a pak ji chytil za obličej s tím, že si nepřeje, aby svědkyně jezdila se svědkem K [REDAKCE] v autě. Obžalovaný také svědkyni vyhrožoval, že až půjde ráno do práce, pošle na ni feťáky, aby ji znásilnili. Před tím, než došlo k samotnému znásilnění, zhruba v březnu 2023 došlo k tomu, že obžalovaný ke svědkyni udělal v koupelně nějaký rychlý krok a svědkyně si kryla obličej. Obžalovaný se ptal, co to svědkyně dělá a ona mu vysvětlovala, že se ho bojí. Obžalovaný chtěl po svědkyni sex, ale svědkyně mu říkala, ať na ni nesahá, načež ji obžalovaný kopl do nohy, vzal ji za prso, a řekl jí, že jí prsa raději urážne, než aby je měl někdo jiný. Svědkyně situaci řešila tak, že navštívila intervenční centrum, kde jí poradili, aby si násilné jednání obžalovaného nahrávala a když měla nějaké nahrávky pořízené, doporučili ji, aby se přestěhovala do azylového domu. Svědkyně se ale nepřestěhovala a celou situaci nechala být, jelikož s obžalovaným se několik dnů nehádali. Pak ale došlo k tomu, že obžalovaný svědkyni napadl na gauči. Svědkyně přišla za obžalovaným s tím, že by chtěla jejich vztah řešit v poradně. Současně si ale bez vědomí obžalovaného pronajala byt, který za pomoci svědka K [REDAKCE] vybavila. Obžalovaný na návštěvu poradny přistoupil a objednal je k terapeutovi. Obžalovaný před návštěvou terapeuta vypadal jako, že chápe, že se chová špatně, sliboval, že už svědkyni nebude napadat a vysvětloval jí, že ho vždy „chytne rapl.“ Na terapii mluvil s terapeutem každý zvlášť a když mu svědkyně popisovala chování obžalovaného, říkal, že na záchranu vztahu už je pozdě a spíše by měla obžalovaného udat na policii. Co si povídal terapeut s obžalovaným, svědkyně neví, ale několik dnů se obžalovaný choval, jako by si uvědomil, že prováděl hlouposti. Po těch několika dnech se ale vše vrátilo do starých kolejí. Svědkyně se chtěla s obžalovaným rozejít, ale neměla odvahu mu to říct. V červenci 2023 mu to napsala ve zprávě, když byla u své matky a nechtěla se již k obžalovanému vrátit. Obžalovaný pak svědkyni volal, aby se ihned vrátila domů. Obžalovaný říkal, že jejich dcera je doma u něj a také vyhrožoval, že zabije matku svědkyně, kdy se svědkyně obávala, zda by toho opravdu nebyl schopen. Svědkyně se i s dcerou tedy vrátily k obžalovanému, kde byla i obžalovaného starší dcera, svědkyně N [REDAKCE] P [REDAKCE]. Obžalovaný svědkyni říkal, že se s ní klidně rozejde s tím, že svědkyně mu má zaplatit 200.000 Kč, nechat mu dceru a může „vypadnout.“ Vše skončilo tím, že se obžalovaný vrátil domů okolo páté nebo šesté hodiny ráno opilý, lehl si ke svědkyni a jejich dceři do postele a říkal svědkyni, že s ní chce „šukat.“ Svědkyně mu říkala, ať si jde

lehnout do obývacího, že s ním sex mít nechce, kdy navíc je v posteli i jejich dcera. Obžalovaný ale neodešel, začal svědkyni vyčítat, že s ním dlouho neměla sex i to, že s ní spí dcera v posteli. Obžalovaný si pak lehl zezadu za svědkyni, řekl jí, že si vezme, co chce, svlékl ji a začal se svědkyní souložit. Mezitím se probudila jejich dcera, a ptala se, co dělají. Svědkyně ji zakrývala rukou oči, přikrývala se peřinou, uklidňovala ji a říkala jí, ať spí. Dcera ale vstala, načež ji obžalovaný odvedl do pokojíčku. Když se vrátil, otočil svědkyni na břicho, pokračoval v souloži, přičemž svědkyni držel za vlasy, aby se nemohla zvednout. Poté, co obžalovaný ejakuloval, šel se do koupelny umýt a svědkyně odešla s dcerou do obývacího pokoje a na mobilním telefonu si zapnula nahrávání. Obžalovaný přišel za svědkyní, sedl si k ní na gauč a řekl jí, že jde do ložnice, chce znovu „šukat“ a svědkyně má jít za ním, nebo si ji vezme v obývacím pokoji. Poté obžalovaný odešel do ložnice a svědkyně slyšela, jak odpočítává, do kdy za ním má přijít. Svědkyně neutekla, jelikož obžalovaný byl vedle v ložnici a dohonil by ji. O pomoc nezavolala, jelikož měla strach. Mohla napsat sms matce, ale ta by jí volala zpět. Svědkyně měla hrozný strach, že se obžalovaný vrátí do obývacího, kde byla i dcera, takže šla za obžalovaným do ložnice. Svědkyně obžalovanému říkala, ať jde spát a ať toho nechá, ale obžalovaný ji vzal za ruku, stáhl ji do postele, svlékl ji pyžamo a kalhotky a začal s ní souložit, kdy ji držel za boky. Obžalovaný ji držel za vlasy, aby se nemohla hýbat, a říkal jí, ať kroutí „prdeli.“ V průběhu sexu za nimi do ložnice přišla dcera, plakala a ptala se, co se děje. Svědkyně jí jen říkala, ať jde do pokojíčku, nebo do obývacího, že později pojedou na nákup. Když obžalovaný opět ejakuloval, lehl si do postele a šel spát. Svědkyně se jen oblékla, vzala dceru a obě utekly pryč z domu. Svědkyně jela za svou matkou, které ještě cestou volala a říkala jí, že ji obžalovaný znásilnil. Poté svědkyně s matkou jely na policii. Po událostech s obžalovaným se svědkyně bála chodit po městě, jelikož měla strach, že potká obžalovaného. Svědkyně nechodí ani na akce ve městě, aby obžalovaného nepotkala a raději chodí s kamarádkou do lesa. Dlouhodobě měla také svědkyně problémy se spánkem, které se zmírnily, a zážitky s obžalovaným se jí vracely. Také v práci nebyla svědkyně tak soustředěná jako dřív, a proto minulý rok z Technických služeb odešla. Pokud jde o vztah svědkyně se svědkem K [REDACTED], začali se stýkat na jaře 2023, ale nešlo o nic intenzivního a o vztah jako takový ani nešlo. Se svědkem K [REDACTED] se stýkala i sexuálně, a to i po září 2023, kdy zhruba po dvou měsících k něčemu došlo. Se svědkem K [REDACTED] zkoušeli žít, ale nebydleli spolu, jen je navštěvoval. Svědkyně vztah se svědkem K [REDACTED] nezminila před znalkyněmi, jelikož v době znaleckého vyšetření o žádný vztah nešlo. Od září 2023 do ledna 2024 spolu několikrát měli intimní poměr, což ale svědkyně před znalkyněmi nechtěla uvádět, aby to svědku K [REDACTED] neškodilo, ale svědkyně to měla říci. Pokud svědek K [REDACTED] uváděl, že měla intimní poměr i s jinými muži, tak to není pravda. Nějaký bývalý známý ji skutečně navštívil, ale nic mezi nimi nebylo.

4. Svědkyně H [REDACTED] P [REDACTED] uvedla, že nikdy nebyla u toho, že by se obžalovaný s poškozenou hádali. Ještě 16.9.2023 byli všichni společně v zoo a žádné problémy nezaznamenala, byť jí přišlo, že poškozená je duchem nepřítomná a nebyla s ní žádná zábava. Svědkyně obžalovaného a poškozenou navštěvovala asi dvakrát nebo třikrát v týdnu, popřípadě navštěvovali oni ji a nikdy nebyla svědkem nějaké rozepře. Svědkyně na poškozené nikdy neviděla žádné zranění, vyjma situace, kdy měla poškozená malý šrám pod okem a její dcera říkala, že poškozenou omylem uhodila. Svědkyně jim také půjčila peníze na operaci prsou poškozené. Svědkyně neví o tom, že by měl kdy obžalovaný konflikt s jinou osobou. Obžalovaný se stará o otce a do práce tedy nechodí. Když byl ale otec obžalovaného ještě v pořádku, obžalovaný pracoval. Poškozená stále žije ve [REDACTED], kde je veřejným tajemstvím,

že partnerem poškozené je svědek K [REDACTED]. Svědkyně potkala poškozenou ve městě, byla upravená, namalovaná, ale svědkyně s ní není v kontaktu.

5. Svědkyně N [REDACTED] P [REDACTED] uvedla, že když poškozenou poprvé poznala, oblíbila si ji. Vztah poškozené a obžalovaného byl nejprve v pořádku, ale v roce 2023 již k sobě byli otažiti. Svědkyně bydlela u obžalovaného a poškozené o prázdninách 2023 a potom první týden školy v září. Obžalovaný s poškozenou už se skoro ani nezdravili, neobejmuli se, ani si nepovídali. Občas se spolu o něčem dohadovali, ale nijak sprostě si nenadávali. Když se to stávalo, odcházela svědkyně se S [REDACTED] do pokojíčku, kde nebylo slyšet, zda na sebe nějak křičí. Jejich vztah se postupně zhoršoval až do září. Svědkyně nebyla přítomna žádnému fyzickému konfliktu mezi obžalovaným a poškozenou. V září se svědkyně odstěhovala k matce a k obžalovanému se vrátila až v říjnu. Se S [REDACTED] se poškozená nevidá, jen jednou ji potkala se svědkem K [REDACTED]. Poškozenou potkala svědkyně jednou na náměstí ve [REDACTED], kde byla poškozená se svou kamarádkou a smály se, podruhé ji potkala ve večerce blízko bydliště obžalovaného, kde se pozdravily.
6. Svědek T [REDACTED] H [REDACTED] uvedl, že je kamarádem obžalovaného, a to už asi 25 let. Obžalovaný je velmi pohodový člověk a obětavý otec. S poškozenou se svědek stýkal minimálně. Dle svědka byl vztah obžalovaného a poškozené v pořádku až do chvíle, kdy obžalovaný odmítl převést majetek své rodiny na poškozenou. V tu dobu začala být poškozená otažitá, nestarala se o rodinné záležitosti, zatímco obžalovaný vařil, uklízel, nakupoval a staral se o dceru. Poškozená chodila do práce, ale obžalovanému ani neřekla, jaký je její příjem a finančně se nepodílela na chodu domácnosti. Obžalovaný se domníval, že poškozená má milence, kdy bylo veřejným tajemstvím, že udržuje vztah se svým nadřízeným v práci. Svědek neví o tom, že by se obžalovaný v minulosti s někým popral. Dle svědka je obvinění poškozené vykonstruované a poškozená si vše minimálně rok připravovala, neboť obžalovaný našel doma nějaké učebnice pro policii, kde jsou popisovány výslechové metody, či metody vyšetřování.
7. Svědek M [REDACTED] K [REDACTED] uvedl, že poškozená nastoupila do práce do Technických služeb v únoru, nebo v březnu 2022. Poškozená nastoupila jako asistentka vedoucí provozu, a to na poloviční úvazek. V září 2022 pak začala pracovat na plný úvazek na pozici vedoucí provozu. Poškozená se mu o svém partnerském životě svěřovala minimálně. Obžalovaného svědek viděl na nějakých akcích, kde se obžalovaný choval normálně. Až v průběhu srpna, nebo září 2023 poškozená uvedla, že její vztah s obžalovaným není dobrý, chtěla by od něho odejít, ale bojí se, jak by na to reagoval. Poškozená měla strach, že by se mohl chovat násilně. Někdy po září 2023 se poškozená svěřila, že ji obžalovaný znásilnil a ona od něho odešla. Poškozená také uváděla, že když měla v minulosti modřinu na oku, toto zranění jí způsobil obžalovaný a nikoli dcera, jak tvrdila v minulosti. Svědek dále uvedl, že když poškozená do práce nastoupila, podávala dobré pracovní výkony, a proto se také stala vedoucí provozu, ale v průběhu roku 2023 se její pracovní výkony začaly zhoršovat, a od září 2023 již byly velmi špatné. Svědek to ale vzhledem k okolnostem toleroval. Zlepšení pozoruje svědek až v současné době. Dceru poškozené svědek vídal, ale o projednávané věci se zmiňovala pouze jednou, a to již po září 2023, kdy sama svědkovi popisovala znásilnění poškozené, když říkala, že tatínek s maminkou trásl a že jí ublížil. Svědek si není jistý, zda měla poškozená poměr s panem K [REDACTED], ale říká se, že ano. Dle svědka tento poměr trval od září 2023.
8. Svědkyně G [REDACTED] J [REDACTED] uvedla, že se zná jak s obžalovaným, tak s poškozenou, se kterými se hodně vídala v době začátku jejich vztahu. Obžalovaný se choval normálně, agresivní nikdy nebyl. Později to ustalo, poškozená už s ním a s kamarádkami nikam nechodila. Svědkyně ale neví, zda jí to obžalovaný zakazoval. Od července 2022 pracuje svědkyně s poškozenou

v Technických službách. Poškozená hovořila o tom, že chce od obžalovaného odejít. Poškozená se svědkyni zhruba měsíc před výsledkem na policii svěřila s tím, že ji obžalovaný slovně i fyzicky napadá. Obžalovaný ji měl vulgárně nadávat, kdy jí měl říkat, že je „píča, kunda, apod.“ a také ji měl bít, byť poškozená neříkala, jak často se to mělo dít. Obžalovaný měl dát poškozené facku a měl jí kopnout. Poslední dobou před výsledkem chodila poškozená do práce hodně uplakaná, vystrašená a říkala, že se obžalovaného bojí, neboť ji několikrát napadl. Žádné detaily ale neuváděla. Po svém výsledku na policii se pak svědkyně od poškozené dozvěděla, že obžalovaný měl poškozenou znásilnit. V létě 2023 měla poškozená modřinu na oku, o které říkala, že ji má od dcery, ale po výsledku na policii poškozená řekla, že modřinu jí způsobil obžalovaný. Svědkyně také v létě 2022 viděla, že poškozená měla modřinu na ruce. V současné době již svědkyně s poškozenou nemá tak dobrý vztah jako v minulosti, jelikož se poškozená hodně změnila, uzavřela se do sebe a nechce se s nikým bavit.

9. Svědkyně I. K. uvedla, že je matkou poškozené. Vztah poškozené a obžalovaného byl zpočátku normální, ale postupně se zhoršoval, což svědkyně vnímala od výletu do Harrachova. Svědkyně nabídla poškozené, její dceři a své druhé dceři, že by společně mohly jet na prodloužený víkend do Harrachova, což poškozená s nadšením přijala. Během pobytu byla ale poškozená nervózní a říkala, že obžalovaný nechtěl, aby poškozená odjela a byla někde sama bez něho, a s obžalovaným se kvůli tomu pohádala. Podrobně ale poškozená hádku nepopisovala. Někdy po návratu z Harrachova se poškozená svědkyni svěřila s tím, že ji obžalovaný slovně i fyzicky napadá. Svědkyně telefonovala obžalovanému, aby mu sdělila, že její děti se nebíjí, načež obžalovaný svědkyni vyčetl výlet do Harrachova a zmiňoval, že se musel starat o nemocného otce. Poškozená měla v minulosti modřinu, o které říkala, že jí ji způsobil dcera, ale posléze poškozená řekla, že tuto modřinu jí způsobil obžalovaný. Poškozená také začala ke svědkyni na návštěvy jezdit sama, byla nervózní, smutná, uplakaná, a nechtěla se vracet domů. Poškozená říkala, že se s obžalovaným hodně hádají, neboť obžalovaný žálí, a že s nimi moc nebývá. Poškozená také přemýšlela, že by se s obžalovaným rozešla, ale zavrhla to, neboť předpokládala, že by obžalovaný běsnil. Sama svědkyně se s obžalovaným normálně bavila, vůči ní nijak agresivní nebyl. Pokud jde o poslední konflikt, poškozená svědkyni ráno telefonovala s tím, že za ní jede a následně jí vylíčila, že obžalovaný přišel domů opilý, chtěl mít s poškozenou sex, což ona nechtěla a obžalovaný ji znásilnil v ložnici a poté ji znásilnil ještě jednou. Svědkyně to pak ohlásila na policii, jelikož poškozená byla rozrušená. Svědkyně dále uvedla, že obžalovaný nepracoval, a neví tedy, jaké měl příjmy. O domácnost pečovala především poškozená, ale obžalovaný taktéž, kdy kupříkladu vařil. Poškozená chodila do práce, ale během obědové pauzy musela chodit s obžalovaným pro dceru do školky, jelikož obžalovaný ji chtěl mít pod kontrolou.
10. Svědek V. K. uvedl, že s poškozenou se seznámil v první polovině roku 2022, kdy nastoupila do Technických služeb, kde on pracoval jako vedoucí provozu. V lednu 2022 začal i jeho intimní vztah s poškozenou. Od února 2022 spolu začali mít i sex, a to v práci. V létě 2022 začala poškozená pracovat na stejné pozici jako svědek. V tomto období svědek také poznal obžalovaného. Jejich vztah vypadal zpočátku jako dobrý, obžalovaný chodil vyzvedávat poškozenou o obědové přestávce do práce, společně šli pro dceru do školky a následně se vraceli s poškozenou zpět. Obžalovaný poškozenou někdy vyzvedával i odpoledne po práci. Jediné, co bylo divné bylo to, že poškozená nechtěla odcházet domů, když mohla odejít, ani si nechtěla vybírat dovolenou. Po pracovní době nikam chodit nechtěla. Na přelomu října 2022 pak přišla poškozená do práce s monoklem. Svědek se jí ptal, co se stalo, ale poškozená se o tom příliš bavila nechtěla a říkala, že jí kopla dcera při hře. Zhruba po půl roce mu poškozená řekla, že monokl jí způsobil obžalovaný při hádce po grilování v práci, kde se poškozená bavila s panem H. , což se obžalovanému nelíbilo. Zhruba v lednu 2023 svědek pochopil, že vztah poškozené a obžalovaného není v pořádku,

kdy poškozená v práci na obžalovaného nadávala. Poškozená se také v práci chovala zcela jinak než s obžalovaným. V práci se chovala koketně, s kýmkoliv se bavila, chodila na cigaretu, ale když se objevil obžalovaný, měla z něj strach a na nikoho se ani nepodívala. Dne 15.3.2023 přišla poškozená do práce, byla uplakaná a měla rozbitý telefon. Poškozená říkala, že se s obžalovaným hádali. Dále zmiňovala i to, že se obžalovaný dopouští domácího násilí, což svědka překvapilo, neboť obžalovaný se vždy choval přátelsky. Poškozená říkala, že byla obžalovaným občas napadena, kdy ji obžalovaný silně držel za ruce, nadával jí, nebo ji ponižoval. Obžalovaný ji také minimálně jednou týdně dělal žárlivé scény. Poškozená měla také omezený kontakt s okolím. Poškozená popisovala i konflikt, ke kterému došlo, když chtěla jet s matkou do Harrachova. Svědek poškozené radil, aby se obrátila na intervenční centrum, což poškozená někdy v květnu učinila a svědek ji tam odvezl v pracovní době, aby o tom obžalovaný nevěděl. V intervenčním centru poškozené poradili, aby se od obžalovaného odstěhovala a sbírala důkazy pro policii. Na přelomu května a června 2023 viděl svědek hádku obžalovaného a poškozené, ale byl daleko, takže je neslyšel. Obžalovaný ale máchal rukama a vypadalo to, jako by po poškozené něco hodil. Poškozená pak přišla do práce uplakaná a říkala, že po ní obžalovaný hodil hračku dcery. Obdobných situací pak bylo více, když se poškozená vracela ze školky. V červnu začala poškozená hledat jiné bydlení, v červenci si pronajala byt a svědek jí pomohl s jeho vybavováním. Poškozená měla strach od obžalovaného odejít, bála se, že by ji a dceru mohl obžalovaný zavraždit, což už svědkovi nepřípadalo reálné, ale poškozená tomu věřila. Obžalovaný jí měl říci, ať mu dá 200.000 Kč a odejde bez dcery, s čímž ale poškozená nesouhlasila a nevěděla, jak má vztah s obžalovaným ukončit. Dne 28.9.2023 ráno napsala poškozená svědkovi zprávu, že došlo k tomu, proč je obžalovaný stíhán, ale blíže se o tom bavit nechtěla. Poškozená se odstěhovala do bytu, který měla pronajatý, svědek jí navštěvoval, ale jejich vztah ochladl, neboť se o něm dozvěděla svědkova manželka. Od října do února se zmírnila i intenzita jejich sexuálních styků, což bylo ovlivněno i svědkovou situací doma, nicméně jednou za měsíc s poškozenou sex měl. Poškozená se při pohlavním styku chovala stejně jako dříve, k žádné změně nedošlo. Poškozená pohlavní styk neodmítala, iniciativa byla oboustranná. Poškozená zůstávala v bytě, nechtěla, aby někdo věděl, kde bydlí, bála se obžalovaného. Úlevou pro ni bylo, když byl obžalovaný zadržen. Po jeho propuštění měla velký strach, ale obžalovaný ji nekontaktoval. Pouze se potkali, když jel obžalovaný někde autem. Od února 2024 pak svědek s poškozenou žil. Vztah s poškozenou byl složitý, toxický, stejně jako vztah poškozené a obžalovaného, kdy poškozená například odesílala své nahé fotografie bývalému příteli po operaci prsou. Poškozená i během soužití se svědkem kontaktovala své bývalé partnery, kteří za ní chodili, když svědek nebyl s poškozenou. Svědek je obeznámen s tím, že poškozená zapřela jejich vztah při výsleších, nebo při vyšetření u znalkyň, a to zřejmě proto, aby svědka chránila. Svědek už v současné době u Technických služeb nepracuje, stejně jako poškozená, které bylo doporučeno, aby odešla, neboť v práci dělala chyby.

11. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie plyne, že znalkyně došly k závěru, že úroveň intelektových schopností poškozené se pohybuje v pásmu vyššího průměru. Psychologickým vyšetřením nebyly zjištěny známky přítomnosti duševního onemocnění nebo závislosti. Osobnost poškozené je nezralá, je patrna výrazná potřeba obětování se pro druhé, emoční nestabilita, sebenejistota. Osobnostní ladění je introvertní. Je patrna sociální nezralost. Aktuálně patrné depresivní prožívání, na hranici mírné až středně těžké deprese. U poškozené je patrné paranoidní nastavení, je nyní nedůvěřivá. Chování může být někdy pasivní s kritickým postojem vůči okolí. Je svědomitá až perfekcionistická. Chování je bez známek impulsivity, zvýšené agresivity. Poškozená je orientována osobou, místem i časem. Schopnost poškozené správně vnímat prožitá a toto reprodukovat je zachována. Znalkyně neshledala důvod, proč by měla být výpověď

poškozené zkusena jinou motivací, poškozená nemá sklony ke konfabulacím. U poškozené byly zjištěny známky syndromu týrané ženy, který vznikl vlivem jednání obžalovaného. Vztah poškozené k obžalovanému byl zpočátku pozitivní, láskyplný. Postupně v průběhu soužití byl spíše neutrální až negativní. Poškozená se obžalovaného obávala. U poškozené se v důsledku jednání obžalovaného rozvinula posttraumatická stresová porucha, která trvá od 28.9.2023 a významným způsobem ovlivňuje kvalitu života poškozené. Největší podíl na rozvoj poruchy mělo znásilnění poškozené. Při vyšetření dne 18.1.2024 měla poškozená úzkostné příznaky, panické ataky, depresivní náladu, somatické úzkostné příznaky, poruchu spánku, iniciální insomnii, poruchu kontinuity spánku, flashbacky ve dne i v noci, byla přítomna hypervigilita, ostražitost, vztahovačnost. U poškozené jsou pocity incuficience, jsou autoakusace, je snížena chuť k jídlu. Je u ní nižší frustrační tolerance. Sociálním kontaktům se vyhýbá. Je omezená v navázání vztahu s muži, omezena v intimním vztahu. Příčinou posttraumatické stresové poruchy je posuzované jednání obžalovaného. Při vyšetření nebylo zjištěno, že by poškozená v minulosti trpěla nějakou duševní chorobou, nebo poruchou. Při vyšetření nebylo zjištěno, že by poškozená prošla v dětství nějakou složitou životní zkušeností, která by měla přímý vliv na rozvoj posttraumatické stresové reakce. U poškozené nelze hovořit o chronickém stavu, poškozená neužívá léky, nechodí na psychoterapii. Poškozená je vlivem poruchy koncentrace pozornosti, úzkostným a depresivním příznakům, vztahovačnosti, omezena v aktivitách ve volném čase, avšak negativně je ovlivněna i pokud jde o pracovní výkon. Poškozená je schopna základních úkonů, pracuje, je omezena ve využití volného času z obavy ze setkání s obžalovaným. Poškozená se vyhýbá širším sociálním kontaktům, je v kontaktu s dcerou, s rodinou, chodí do zaměstnání, není schopna navázat kvalitní intimní vztah. Žádných aktivit občanského života se neúčastní. Prožité traumatické události ovlivní u poškozené vztah k mužům, kdy poškozená bude mít pravděpodobně potíže v navazování intimního vztahu. Znalečny pak v hlavním líčení stvrdily závěry písemně vypracovaného znaleckého posudku a dále uvedly, že poškozená byla v obvyklém způsobu života omezena hlavně v tom, že se bála pohybovat se ve Slaném. Dále byla omezena v tom, že se téměř s nikým nestýkala, kdy zůstala v kontaktu s rodinou a s jednou kamarádkou. Poškozená také ztratila zájem o intimní život a nechtěla žádný vztah. Poškozená se také v noci budila, byť ne každý den. Také měla flashbacky, kdy viděla tvář obžalovaného, což se stávalo i několikrát do týdne. Příčinou posttraumatické stresové poruchy bylo znásilnění poškozené, byť se na tom podílely i další věci, které se ve vztahu s obžalovaným děly. Před popisovaným znásilněním ale poškozená neměla příznaky posttraumatické stresové poruchy. Poškozená nebyla medikována, jelikož měla strach, že by se pod vlivem léků nedokázala postarat o dceru. V průběhu vztahu s obžalovaným se u poškozené postupně prohlubovalo její paranoidní nastavení, což vedlo k tomu, že poškozená mohla reagovat méně přiměřeně. Poškozená byla do obžalovaného dlouho zamilovaná, dokonce si změnila příjmení, aby k němu patřila, ale obžalovaný poškozenou začal urážet, fyzicky ji napadal a ona se ho někdy v průběhu roku 2021 začala bát, když jí nechtěl pouštět za matkou či sestrou. Po posledních aktivitách obžalovaného jej začala nesnášet. Poté, co svědek K [REDACTED] uvedl, že měl s poškozenou intimní poměr, byly znalečny opětovně vyslechnuty, kdy uvedly, že taková skutečnost by ovlivnila závěry znaleckého posudku, neboť poškozená uváděla, že nebyla schopna intimního života, což bylo pro znalečny uvěřitelné. Příznaky posttraumatické stresové poruchy ale poškozená vykazovala, byť je možné, že částečně lhala. Znalečny se ale nedomnívají, že by poškozená byla schopna vyšetření zkreslit natolik, aby si vše vymyslela. Znalečny se nedomnívají, že by poškozená příznaky posttraumatické stresové poruchy dramatizovala, jelikož kdyby chtěla výsledek vyšetření úplně zkreslit, snažila by se, aby výsledky testů dopadly příznivěji pro její osobnost, která se jevila jako nezralá. Poškozená také obžalovaného neočernovala, nehovořila o něm pouze negativně, kdy uváděla, že dceři nikdy nic neudělal, a ta jeho jednáním nebyla postižena. Také líčila běžné události z jejich života. Pokud jde o motivaci poškozené zatajovat

svůj vztah se svědkem K [REDACTED], je možné, že poškozená nechtěla, aby se vědělo, že žije v dalším vztahu a možná někde hledala útěchu a podporu.

12. Soud neakceptoval návrh na doplnění dokazování vypracováním znaleckého posudku z oboru psychologie, psychiatrie a sexuologie, neboť takový posudek by ve věci nemohl nic podstatného přinést, a jeho vypracování by tak nebylo hospodárné. V dané věci nejsou žádné pochybnosti o přičetnosti obžalovaného, kdy jenom taková otázka by byla podstatná. Je také zbytečné se zabývat tím, zda má obžalovaný sklony k agresivnímu chování, kdy v daném případě je podstatné, zda se choval agresivně vůči poškozené, kdy k této otázce má soud dostatek důkazů, a to zejména nahrávky pořízené poškozenou, ze kterých plyne, že obžalovaný na poškozenou vulgárně křičel a bil ji. Ani znalecký posudek z oboru sexuologie by nemohl nic podstatného přinést, kdy je nepochybné, že obžalovaný měl s poškozenou pohlavní styk a sporné je pouze to, zda šlo o dobrovolný či vynucený styk, na což žádný znalec odpovědět nemůže, neboť mu to nepřísluší.
13. Bylo tedy na soudu, aby pečlivě hodnotil všechny provedené důkazy, jak jednotlivě, tak především v jejich vzájemných souvislostech. V dané věci je evidentní, že klíčovým usvědčujícím důkazem je výpověď poškozené K [REDACTED] F [REDACTED], která je poté doplňována dalšími důkazy. Obecně lze konstatovat, že v trestním řízení zcela jistě není ojedinělý případ, kdy je obžalovaný usvědčován takřka výhradně právě výpovědí poškozené, ovšem za takového stavu je klíčové důsledně hodnotit věrohodnost takové výpovědi. Primárním úkolem soudu v této věci tak bylo vyhodnotit věrohodnost výpovědi poškozené, přičemž soud došel k závěru, že zde jsou pochybnosti o věrohodnosti její výpovědi, a to zejména pokud jde o tvrzené následky na psychickém zdraví poškozené, jak bude dále rozvedeno.
14. Poškozená byla v této věci opakovaně vyslýchána, a to jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení. Výpověď poškozené před soudem působila autenticky, byla logická, uvěřitelná a nevykazovala žádné vnitřní rozpory. Poškozená u hlavního líčení odpovídala na položené dotazy spontánně, bez přemýšlení, a její výpověď doprovázely přiměřené emoční projevy odpovídající jejímu stavu. Poškozená uváděla ve své výpovědi vysokou míru detailů, ale pokud si nebyla jistá, uvedla, že si na událost nepamatuje. Nesnažila se tedy nic vymýšlet ve snaze obžalovaného očernit. Soud má dále za to, že výpověď poškozené je po celou dobu trestního řízení v podstatných bodech zcela konstantní. Pochopitelně její výpovědi nejsou zcela totožné a nějaké rozdíly v jednotlivých výpovědích lze shledat, nicméně soud má za to, že se nejedná o rozpory v žádných podstatných částech její výpovědi. Nadto jde v případě porovnání jednotlivých verzí výpovědí poškozené spíše než o rozpory o zmiňování určitých detailů, které poškozená sděluje pouze na základě doplňujících dotazů, resp. na některé detaily zapomíná, či si je naopak v paměti oživuje. To ovšem dle názoru soudu svědčí pro závěr o věrohodnosti výpovědi poškozené, neboť pokud by její výpověď byla vymyšlená, naučená a předem připravená s tím, aby poškozená z nějakého důvodu dosáhla odsouzení obžalovaného, bylo by namístě předpokládat, že by si výpověď před svým výsledkem oživila a prezentovala ji ve stejné verzi. Od projednávaných skutků také uběhla již poměrně dlouhá doba, kdy k prvnímu skutku mělo dojít v roce 2021, a nelze od poškozené očekávat, že by si událost pamatovala zcela přesně do jednotlivých detailů. Nadto je nutno konstatovat, že u obětí obdobných trestných činů dochází k vytěšňování nepříjemného zážitku.
15. Problematické však je, že poškozená minimálně v jedné otázce vědomě lhala, a to pokud jde o její vztah se svědkem K [REDACTED], který popsál, že navázal vztah s poškozenou prakticky

ihned poté, co se seznámili v práci, kde spolu opakovaně měli i sex, který měli pravidelně i poté, co v září 2023 došlo k nedobrovolnému pohlavnímu styku mezi obžalovaným a poškozenou. Poškozená následně v hlavním líčení přiznala svůj vztah se svědkem K [REDACTED] i to, že tento vztah zamlčela při svých dosavadních výsledcích i před znalkyněmi, které ji vyšetřovaly. Poškozená se snažila vztah se svědkem K [REDACTED] bagatelizovat, avšak soud nemá důvod pochybovat o věrohodnosti výpovědi svědka K [REDACTED], který v současné době nemá žádný poměr ani k obžalovanému, ani k poškozené a na výsledku tohoto řízení nemá žádný zájem. V dané věci je tedy podstatné zejména to, že si poškozená de facto vymyslela následky na jejím zdraví po jednání obžalovaného, kdy uváděla, že nemá žádný vztah, takového vztahu není ani schopna, a nemá zájem o intimní život. Znalkyně pak na základě jejích tvrzení uzavřely, že poškozená je omezená v navázání vztahu s muži, omezena v intimním vztahu. Realita však byla taková, že byla ve vztahu se svědkem K [REDACTED], se kterým měla pohlavní styk zhruba čtrnáct dnů po projednáváním znásilnění ze strany obžalovaného. Se svědkem K [REDACTED] pak žila intimně i nadále a také s ním žila ve společné domácnosti. Poškozená se snažila vysvětlit svou předchozí lež tak, že jednak to, co bylo mezi ní a svědkem K [REDACTED], nepovažovala za vztah a jednak nechťela svědku K [REDACTED] přitížit tím, že by uvedla, že s ním intimně žije. Takové vysvětlení se však soudu jeví jako nedostatečné, kdy z výpovědi svědka K [REDACTED] plyne, že mezi ním a poškozenou existoval skutečně blízký vztah, kdy svědek byl do značné míry její oporou, vyslyšel její problémy, pomáhal jí, měli spolu opakovaně i pohlavní styk a následně spolu bydleli. To je nepochybně druh vztahu, o kterém by bylo vhodné se v kontextu projednávaných věcí zmínit. Pokud jde o zatajení intimního poměru se svědkem K [REDACTED], není vůbec jasné, jakým způsobem by poškozená mohla svědku K [REDACTED] přitížit, neboť ani policie, ani znalkyně by takovou informaci jistě dále nešířily. Soud tedy nemohl bez dalšího vyjít pouze z výpovědi poškozené, ale tuto výpověď musel velice obezřetně dát do souvislosti s dalšími zajištěnými důkazy, a to zejména s audionahrávkami pořízenými poškozenou, aby závěr o skutkovém stavu nevycházel pouze z výpovědi poškozené. Na základě takto vyhodnocených důkazů pak soud došel k závěru, že základ tvrzení poškozené je pravdivý.

16. Pokud jde o skutek popsany pod bodem I., poškozená popsala, že její matka, tedy svědkyně K [REDACTED] přišla v září 2021 s nápadem, že by se sestrou poškozené a s dcerou poškozené všechny jely na víkend do Harrachova. Obžalovaný ale říkal, že si to nepřejí, neboť ho tam bude poškozená podvádět. Poškozená se přesto rozhodla do Harrachova jet. Když v dětském pokoji balila věci, přišel za ní obžalovaný s tím, že si nepřejí, aby s dcerou někam jezdily, a to i kvůli zdravotnímu stavu jeho otce. Poškozená mu říkala, že jeho otec už je v pořádku, ale obžalovaný ji chytil pod krkem a říkal jí, že je svině, že nikam nepojede a jestli ano, tak chcípne. Poškozená si šla sednout do kuchyně, sedla si ke stolu a dál se bavila s obžalovaným, zatímco jejich dcera si hrála kousek od nich na koberci. Obžalovaný začal poškozenou kopat do nohou a řval na ni, že nikam nepojede a pokud ano, tak doufá, že všechny chcípnou, že její matku zlikviduje, že se nabourají v autě a chcípnou. Když se pak poškozená s dcerou připravovaly k odjezdu, obžalovaný opakoval, že se v autě nabourají a všechny chcípnou. Sám obžalovaný doznal, že kvůli výletu do Harrachova skutečně mezi ním a poškozenou došlo ke konfliktu, ale dle něho šlo pouze o hádku, po které dal poškozené polofacku, za což se pak omluvil.
17. Další provedené důkazy svědčí pro závěr, že pravdivá je verze poškozené. Matka poškozené, svědkyně K [REDACTED] totiž uvedla, že zaznamenala zhoršení vztahu mezi obžalovaným a poškozenou právě po výletu do Harrachova. I během samotného pobytu v Harrachově byla dle svědkyně K [REDACTED] poškozená nervózní a říkala, že obžalovaný nechťel, aby poškozená odjela a byla někde sama bez něho, a s obžalovaným se kvůli tomu pohádala. Po návratu

z Harrachova se pak poškozená svědkyni K [REDACTED] svěřila s tím, že ji obžalovaný slovně i fyzicky napadá. Výpověď svědkyně K [REDACTED] tedy odpovídá výpovědi poškozené, kdy by těžko došlo ke zhoršení vztahu mezi obžalovaným a poškozenou kvůli nepatrné hádce. Navíc poškozená popsala matce, že ji obžalovaný slovně i fyzicky napadal. Výpověď obžalovaného není věrohodná ani z toho důvodu, že popíral, že by poškozenou fyzicky napadal, kromě uvážené polofacky, avšak z audiozáznamů pořízených poškozenou je zjevné, že obžalovaný poškozenou fyzicky napadal opakovaně, kdy obžalovaný toto na nahrávkách přiznává a slibuje poškozené, že se změní. Soud má tedy verzi poškozené za věrohodnou.

18. Pokud jde o skutek pod bodem II. tohoto rozsudku, poškozená popsala, že po návratu z Harrachova docházelo k hádkám, jejichž intenzita se začala stupňovat zejména poté, co poškozená v březnu 2022 nastoupila na částečný úvazek do práce a v září 2022 pak již na celý úvazek. Hádky vyvolával obžalovaný, kterému vadilo, že poškozená chodí do práce, kde se stýká s jinými muži, kdy obžalovaný na poškozenou žárlil. Obžalovaný tedy sledoval i v kolik hodin přichází poškozená z práce a když se zpozdila třeba o pět minut, už byl problém a docházelo k hádkám. Hádky se týkaly také nedostatku sexu a možné nevěry poškozené. K takovým hádkám docházelo nejméně jednou za čtrnáct dnů. Obžalovaný při hádkách chytal poškozenou za ruku, jako by ji chtěl vychovávat, kdy pak na ruce měla modřiny, nebo ji tahal po gauči, či ji shodil za gauč. Párkrát dal obžalovaný poškozené facku, nebo ji kopnul. Obžalovaný byl přitom velice vulgární, kdy nejčastěji poškozené říkal, že je „kunda.“ Obžalovaný také poškozené říkal, že ji zabije, nebo že ji nechá zabít. Výpověď poškozené pak koresponduje i s dalšími ve věci provedenými důkazy. Svědkyně J [REDACTED], kamarádka poškozené, uvedla, že se jí poškozená svěřila s tím, že ji obžalovaný slovně i fyzicky napadá, kdy jí vulgárně nadával (píča, kunda, apod.), kopl ji a dal ji facku. Později pak poškozená svědkyni svěřila i to, že ji obžalovaný znásilnil. Svědkyně J [REDACTED] si na poškozené všimla, že v létě 2022 měla modřinu na ruce a v létě 2023 modřinu na oku, kdy poškozená nejprve řekla, že jí má od dcery, ale po výsledku na policii poškozená řekla, že modřinu jí způsobil obžalovaný. S obdobnými informacemi se pak poškozená svěřila i svědku K [REDACTED], kterému řekla, že se obžalovaný dopouští domácího násilí, kdy ji obžalovaný napadal, silně ji držel za ruce, nadával jí, nebo ji ponižoval a minimálně jednou týdně dělal žárlivé scény. Poškozená měla také omezený kontakt s okolím. Svědek K [REDACTED] také popsal, že se poškozená v práci chovala zcela jinak, než s obžalovaným. V práci se chovala koketně, s kýmkoliv se bavila, chodila na cigaretu, ale když se objevil obžalovaný, měla z něj strach a na nikoho se ani nepodívala. Poškozená se také bála chodit domů a nechtěla si vybírat dovolenou. Dne 15.3.2023 přišla poškozená do práce, byla uplakaná a měla rozbitý telefon, což byl následek hádky s obžalovaným. Z uvedeného tedy plyne, že se poškozená jak svědku K [REDACTED], tak svědkyni J [REDACTED] svěřovala s tím, že ji obžalovaný vulgárně nadává a fyzicky ji napadá, kdy jim zmiňovala i zcela konkrétní situace, kdy mělo k násilí docházet a oba svědci na ni také pozorovali značnou psychickou nepohodu, strach z obžalovaného a drobná fyzická poranění. Obžalovaný se hájí tím, že se na poškozené, vyjma jedné polofacky žádného násilí nedopustil a vulgárně ji nenadával, kdy poškozená si vše vymyslela, resp. na něj vše nahrála. Soud však nevěří tomu, že by poškozená několik měsíců předstírala, že se na ní obžalovaný dopouští násilí a že se jej bojí, neboť k tomu jednoduše neměla žádný důvod. Pokud by se poškozená jen chtěla s obžalovaným rozejít a obžalovaný by byl zcela mírumilovný člověk, kterého se poškozená nebojí, poškozená se s ním mohla jednoduše rozejít a nemusela by vymýšlet komplikované lži, aby se s obžalovaným mohla rozejít. Poškozená neměla ani žádný důvod se obžalovanému pomstít. A i pokud by jej měla, určitě by našla snazší způsob, než si před svými blízkými a přáteli vymýšlet, že je obětí domácího násilí, což pro ni muselo být značně diskomfortní. Podstatné je však zejména to, že výpověď poškozené potvrzují i audiozáznamy pořízené poškozenou, na kterých obžalovaný opakovaně doznává, že poškozenou bil a slibuje, že se to nebude opakovat. Dále je z těchto nahrávek zjevné i to, že obžalovaný častoval poškozenou vulgárními nadávkami. Konkrétně je pak napadení

poškozené ze strany obžalovaného řešeno na nahrávce ze dne 26.5.2023, kdy poškozená popisuje, že do ní obžalovaný kopal, obžalovaný to přiznává a slibuje, že se to již nebude opakovat. Poškozená pak popisuje i další napadání, mimo jiné i poté, co se bavila na grilování v práci s kolegou a obžalovaný ji potom kvůli tomu napadl. Obžalovaný přitom slova poškozené nespornuje a pouze ji žádá, aby předstírala, že se to nestalo s tím, že on se změní. Poškozená také popisuje, že po ní obžalovaný hodil telefon, což obžalovaný doznává. Obžalovaný si stěžuje na nedostatek sexu, kdy poškozená mu sděluje, že s ním nechce spát, jelikož ji mlátí. V nahrávce ze dne 30.5.2023 pak obžalovaný říká, že je sám na sebe naštvaný, že poškozenou napadl. Následně dochází k hádce i před dcerou obžalovaného a poškozené, kterou obžalovaný ukončí slovy „ty kundo jedna zasraná.“ Později téhož dne obžalovaný opět doznává, že poškozenou bil, zlobí se na ní, že to řekla rodičům, a dušuje se, že se to již nebude opakovat. Dne 4.9.2023 obžalovaný vulgárně nadává poškozené na chodbě školky, říká poškozené, že od něj může odejít, a to i s dcerou N[REDACTED], ale S[REDACTED] zůstane s ním. Obžalovaný vyčítá poškozené, že s ním nespí, podezřívá ji z nevěry, opět jí vulgárně nadává. Dále lze doplnit, že i ze zprávy Mgr. D[REDACTED] D[REDACTED] vyplývá, že se obžalovaný v rámci párové terapie doznal k tomu, že poškozenou opakovaně napadal a přislíbil, že se takového jednání do budoucna vyvaruje. Taktéž znalkyně u poškozené zjistily známky syndromu týrané ženy, který vznikl vlivem jednání obžalovaného. ■

19. Z provedeného dokazování tedy zcela jasně vyplynulo, že minimálně od března 2022, kdy poškozená nastoupila do práce, se obžalovaný dopouštěl na poškozené fyzického i psychického násilí, kdy ji fyzicky napadal, vulgárně ji nadával a kontroloval, kam a s kým chodí, jelikož na poškozenou žárlil, vytýkal jí, že s ním nechce mít sex a v této souvislosti ji podezřívával z nevěry. Byť z provedeného dokazování vyplynulo, že podezření obžalovaného bylo oprávněné, neboť poškozená měla dlouhodobě od svého nástupu do práce milenecký poměr se svědkem K[REDACTED], obžalovaného nic neopravňovala poškozenou bít a nadávat jí. Není tedy vůbec významné, co stálo za rozpadem vztahu mezi obžalovaným a poškozenou, zda nevěra poškozené byla důvodem rozpadu vztahu, či jeho příčinou, nebo zda poškozená byla nespokojená s tím, že nedošlo k převodu majetku na její osobu. Všechny vztahové problémy mohly být příčinou rozchodu mezi obžalovaným a poškozenou, ale neospravedlňovaly obžalovaného, aby poškozenou bil a častoval ji vulgárními nadávkami.
20. Poškozená pak několik útoků ze strany obžalovaného popsala konkrétněji. V září 2022 se poškozená s obžalovaným účastnili grilování u poškozené v práci. V průběhu akce začalo pršet, takže se všichni šli schovat do garáží, kde se svědkyně začala bavit se svými spolupracovníky, včetně muže, který obžalovanému vadil. Obžalovaný se snažil do hovoru zapojit, ale téma hovoru se jej netýkalo. Když pak poškozená s obžalovaným přišli domů, obžalovaný chytil poškozenou zezadu za krk, což ji bolelo, a začal na ni rvát, že se takovým způsobem s nikým bavit nebude. U incidentu byla i jejich dcera, a proto poškozená prosila, aby ji obžalovaný před ní nenapadal. Obžalovaný ale pokračoval, poškozené nadával, a když si sedla ke stolu, obžalovaný si sedl k ní, strkal jí do ramen a začal na ni křičet, že ji zabije, začal ji tahat za vlasy, až měla hlavu pod úroveň stolu. Obžalovaný ji pak vysadil na parapet u okna, začal ji opět napadat a křičel na ni, že ji vyhodí z okna. Poškozená obžalovaného prosila, aby toho nechal, ale obžalovaný poškozenou bouchal do ramene, do ruky a kopal ji do nohou. Poté si poškozená sedla opět na židli, obžalovaný si sedl na druhou židli, dal jí ruku přes obličej a začal jí prstem mačkat oko, což poškozenou bolelo, ale obžalovaného to nezajímalo, zatlačil jí hlavu pod úroveň stolu a říkal jí, že se s nikým bavit nebude. Poškozená ho prosila, aby ji už nechal být, což obžalovaný nakonec udělal a odešel. Poškozená pak vzala dceru a šla ji uspat. Dcera plakala, nevěděla, co se děje, ale celému incidentu byla přítomna. Druhý den měla poškozená podlitinu u oka, které bylo nateklé. Když pak poškozená jela do

práce, obžalovaný jí řekl, aby zranění prezentovala tak, že ji kopla dcera při hře, což poškozená učinila. Tohoto poranění poškozené si povšimla jak svědkyně J. [REDAKCE], tak svědek K. [REDAKCE], kterým poškozená nejprve řekla, že zranění jí způsobila dcera S. [REDAKCE] při hře. To samé řekla poškozená i samotná S. [REDAKCE] svědkyni H. [REDAKCE] P. [REDAKCE]. Na rozdíl od ní však poškozená svědkyni J. [REDAKCE] i svědkovi K. [REDAKCE] s odstupem času řekla, že jí poranění ve skutečnosti způsobil obžalovaný při hádce, kdy svědku K. [REDAKCE] výslovně řekla, že ji obžalovaný napadl proto, že se na grilování bavila se spolupracovníkem, panem H. [REDAKCE]. Je tedy otázkou, proč by poškozená své kamarádce a svému milenci říkala, že ji obžalovaný způsobil podlitinu pod okem, kdyby to nebyla pravda, kdy se žádný zjevný motiv pro takovou lež nenabízí. Pravdivost verze poškozené ale vyplývá zejména z nahrávky pořízené dne 26.5.2023, kdy poškozená popisuje, kterak ji obžalovaný napadl kvůli tomu, že se bavila na grilování v práci s kolegou. Obžalovaný přitom slova poškozené nespornuje a pouze ji žádá, aby předstírala, že se to nestalo s tím, že on se změní. Dále spolu hovoří o tom, že poškozená v práci nic neřekla, kdy se obžalovaný ujišťuje, zda v práci skutečně mlčela. Verze poškozené je tak zcela věrohodná.

21. Dále pak poškozená popsala situaci, kdy ke konci roku 2022 jela se svědkem K. [REDAKCE] v autě a obžalovaný je viděl. Doma pak kvůli tomu proběhla hádka, obžalovaný s ní švihnul o gauč, hodil jí do obličeje telefon a pak ji chytil za obličej s tím, že si nepřeje, aby jezdila se svědkem K. [REDAKCE] v autě. Uvedené tvrzení poškozené pak opět koresponduje s tím, že na audionahrávce ze dne 26.5.2023 poškozená popisuje, že po ní obžalovaný hodil telefon, což obžalovaný doznává. Poškozená dále popsala, že ji obžalovaný vyhrožoval, že až půjde ráno do práce, pošle na ni fetáky, aby ji znásilnili. Zhruba v březnu 2023 pak došlo k tomu, že obžalovaný k poškozené udělal v koupelně nějaký rychlý krok, poškozená si kryla obličej. Obžalovaný se ptal, co to poškozená dělá a ona mu vysvětlovala, že se ho bojí. Obžalovaný chtěl po poškozené sex, ale ta mu říkala, ať na ni nesahá, načež ji obžalovaný kopl do nohy, vzal ji za prso, a řekl jí, že jí prsa raději uřízne, než aby je měl někdo jiný. Uvedené je opět zcela uvěřitelné, kdy obžalovaný se s poškozenou na audionahrávkách baví o situacích, kdy se poškozená obžalovaného bojí, pokud vůči ní provádí nějaké rychlé pohyby, což pak obžalovaného rozlíti a začne být vůči poškozené agresivní.
22. Poškozená pak ještě vzpomněla situaci, kdy se chtěla v létě 2023, zřejmě v červenci s obalovaným rozejít, na což obžalovaný reagoval tak, necht' tedy poškozená „táhne,“ ale bez dcery S. [REDAKCE] a ať obžalovanému zaplatí 200.000 Kč. Svědek K. [REDAKCE] pak potvrdil, že se mu poškozená svěřovala s tím, že chce od obžalovaného odejít, ale neví jak, neboť z něj má strach, kdy jí obžalovaný řekl, ať mu poškozená dá 200.000 Kč a odejde bez dcery, s čímž ale poškozená nesouhlasila. Obdobně se pak obžalovaný vyjádřil i na nahrávce ze dne 4.9.2023, kdy obžalovaný poškozené vulgárně nadává na chodbě školky, říká poškozené, že od něj může odejít, a to i s dcerou N. [REDAKCE], ale S. [REDAKCE] zůstane s ním. Tvrzení poškozené je tedy i v tomto ohledu zcela uvěřitelné. Poškozená měla z obžalovaného strach a zároveň se styděla za to, že dopustí to, co ji obžalovaný dělá. Chtěla se s obžalovaným delší dobu rozejít, ale ze strachu tak nedokázala učinit. Svědek K. [REDAKCE] přitom popsal, že poškozená měla z obžalovaného opravdu velký strach, kdy věřila i tomu, že by jí mohl skutečně zabít, pokud by od něj odešla a zdráhala se tak učinit, přestože již měla pronajatý vlastní byt. Poškozená se k tomuto kroku odhodlala až poté, co se na ni obžalovaný dopustil sexuálního násilí.
23. Poškozená konkrétně popsala, že obžalovaný se vrátil domů okolo páté nebo šesté hodiny ráno opilý, kdy z jejího následného výslechu na policii je zřejmé, že tak stalo dne 28.9.2023. Obžalovaný si lehl k poškozené a jejich dceři do postele a říkal poškozené, že s ní chce

„šukat.“ Poškozená to odmítla, říkala obžalovanému, ať si jde lehnout do obývacího pokoje, že s ním sex mít nechce, kdy navíc je v posteli i jejich dcera. Obžalovaný ale neodešel, začal poškozené vyčítat, že s ním dlouho neměla sex i to, že s ní spí dcera v posteli. Obžalovaný si pak lehl zezadu za poškozenou, řekl jí, že si vezme, co chce a začal s poškozenou souložit. Mezitím se probudila jejich dcera, a ptala se, co dělají. Poškozená ji zakrývala rukou oči, přikrývala se peřinou, uklidňovala ji a říkala jí, ať spí. Dcera ale vstala, načež ji obžalovaný odvedl do pokojíčku. Když se vrátil, otočil poškozenou na břicho, pokračoval v souloži, přičemž poškozenou držel za vlasy, aby se nemohla zvednout. Poté, co obžalovaný ejakuloval, šel se do koupelny umýt a poškozená odešla s dcerou do obývacího pokoje a na mobilním telefonu si zapnula nahrávání. Obžalovaný přišel za poškozenou, sedl si k ní na gauč a řekl jí, že jde do ložnice, chce znovu „šukat“ a poškozená má jít za ním, nebo si ji vezme v obývacím pokoji. Poté obžalovaný odešel do ložnice a poškozená slyšela, jak odpočítává, do kdy za ním má přijít. Poškozená neutekla, jelikož obžalovaný byl vedle v ložnici a dohonil by ji. O pomoc nezavolala, jelikož měla strach. Mohla napsat sms matce, ale ta by ji volala zpět. Poškozená měla hrozný strach, že se obžalovaný vrátí do obývacího pokoje, kde byla i dcera, takže šla za obžalovaným do ložnice. Poškozená obžalovanému říkala, ať jde spát a ať toho nechá, ale obžalovaný ji vzal za ruku, stáhl ji do postele, svlékl ji a začal s ní souložit, kdy ji držel za boky. Obžalovaný ji pak i držel za vlasy, aby se nemohla hýbat, a říkal jí, ať krouť „prdeli.“ V průběhu sexu za nimi do ložnice přišla dcera, plakala a ptala se, co se děje. Poškozená jí jen říkala, ať jde do pokojíčku, nebo do obývacího pokoje, že později pojedou na nákup. Když obžalovaný opět ejakuloval, lehl si do postele a šel spát. Poškozená se jen oblékla, vzala dceru a obě utekly pryč z domu. Svědkyně jela za svou matkou, které ještě cestou volala a říkala jí, že ji obžalovaný znásilnil. Poté společně jely na policii. Poškozenou popisované násilí pak koresponduje s audiozáznamem, který poškozená pořídila, když krátce po prvním pohlavním styku na svém mobilním telefonu zapnula nahrávání. Na této nahrávce je zřetelně zaznamenáno, že obžalovaný po poškozené, která je s dcerou, žádá sex, což ona odmítá. Obžalovaný poškozené velice vulgárně nadává, stěžuje si na to, že už půl roku s poškozenou neměl sex a opakovaně ji vyzývá, aby s ním odešla do ložnice s tím, že pokud s ním nepůjde, znásilní ji před dcerou v obývacím pokoji. Na to poškozená namítá, že už ji obžalovaný před chvílí znásilnil. Obžalovaný nakonec odchází do ložnice s tím, že za ním má poškozená do pěti minut přijít. Následně obžalovaný odpočítává čas. Poškozená za obžalovaným přichází do ložnice, kde opakovaně říká, že s obžalovaným sex mít nechce, ale přesto k němu evidentně dochází. Následně během několik desítek minut dlouhého pohlavního styku poškozená opakovaně pláče, říká, že ji to bolí, prosí obžalovaného, aby ji nechal být, ale obžalovaný toho nedbá, a naopak nabádá poškozenou, aby se při styku více snažila, opět jí vyčítá, že s ním půl roku nespala a v tomto duchu pokračuje až do svého vyvrcholení. Na audionahrávce je také zaznamenán příchod dcery S., které skončila pohádka, kdy obžalovaný ji poslal zpět do obývacího pokoje. Zejména o průběhu druhého pohlavního styku mezi poškozenou a obžalovaným nemohou být pochybnosti, kdy z nahrávky je zcela zřetelné, že poškozená pohlavní styk nechce, pláče, nařiká, a opakovaně prosí obžalovaného, aby svého jednání zanechal. Nemůže tedy být pochyb o tom, že ze strany poškozené nešlo o dobrovolný pohlavní styk. První pohlavní styk z téhož rána sice zaznamenán není, ovšem z rozhovoru mezi obžalovaným a poškozeným na začátku nahrávky je patrné, že k němu došlo a že rozhodně také nešlo o styk dobrovolný. Výpověď poškozené je tak ve světle této pořízené nahrávky zcela věrohodná.

24. Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie je dále prokazováno, že v důsledku jednání obžalovaného se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha střední závažnosti. Ač mohou být o některých závěrech znalkyň pochybnosti, kdy znalkyně vycházely do značné míry z údajů poskytnutých poškozenou, které

se ukázaly jako ne zcela pravdivé, samotná existence posttraumatické stresové poruchy u poškozené byla diagnostikována na základě objektivních metod, kdy příznaky této poruchy znalkyně při vyšetření poškozené bezpečně identifikovaly. Taktéž při výslechu v hlavním líčení byla patrná silná psychická nepohoda poškozené.

25. Jak již bylo uvedeno, obžalovaný se hájil tvrzením, že poškozené, vyjma jedné polofacky, fyzicky neublížil a vulgárně se vůči ní neprojevoval. Uvedené měly potvrdit svědkyně H. P., matka obžalovaného, a N. P., starší dcera obžalovaného. Svědkyně H. P. uvedla, že obžalovaného a poškozenou často navštěvovala a nikdy nebyla svědkem nějaké rozepře. Taktéž na poškozené neviděla žádná poranění, vyjma podlitiny pod okem, které ale měla poškozené způsobit dcera S. Svědkyně N. P. pak krátce bydlela s obžalovaným a poškozenou ve společné domácnosti, a to o prázdninách a na začátku září 2023, kdy ani ona nebyla svědkem žádného fyzického konfliktu mezi obžalovaným a poškozenou. Současné uvedla, že když se poškozená s obžalovaným hádali, odcházela se sestrou S. do jiného pokoje. K uvedené obhajobě lze uvést jen to, že z objektivních audiozáznamů pořízených poškozenou je jasné patrné, že se obžalovaný přiznává k tomu, že poškozenou opakovaně napadal, jsou zde zaznamenány vulgární výrazy, kterými poškozenou častoval a je zde zaznamenáno i sexuální násilí, kterého se na poškozené dopustil. Obhajoba obžalovaného v tomto směru tedy nemůže být úspěšná. Pokud jde o to, že matka obžalovaného, stejně jako jeho starší dcera, si žádného fyzického násilí nepovšimly, lze pouze konstatovat, že to není nikterak překvapivé, neboť nelze očekávat, že by obžalovaný poškozenou napadal před svými blízkými příbuznými. Svědkyně N. P. sice byla s obžalovaným a poškozenou v uváděném období léta 2023 v intenzivnějším kontaktu, když s nimi bydlela, avšak ani tak nelze očekávat, že by s nimi trávila veškerý volný čas, a navíc sama uváděla, že když se obžalovaný s poškozenou hádali, odcházela pryč. K závadovému jednání obžalovaného přitom nemuselo docházet jen v domácím prostředí, kdy i z pořízených audionahrávek je patrné, že obžalovaný poškozené vulgárně nadával i v prostorách školky.
26. Obžalovaný dále namítá, že si na něj poškozená vše připravila, což potvrzuje i svědek H., kterému se obžalovaný svěřil s tím, že našel doma učebnice pro policii, kde jsou popisovány výslechové metody, či metody vyšetřování. Ani tato obhajoba ale nemá oporu v provedeném dokazování. Opět lze odkázat především na pořízené audiozáznamy, na kterých obžalovaný sám bez jakékoli manipulace, přiznává, že poškozenou napadal, vulgárně ji nadává a dopouští se na ní sexuálního násilí. Soudu tedy není jasné, jakým způsobem by si mohla poškozená své obvinění vymyslet, když to je podepřeno objektivními důkazy. Pochopitelně není zcela standardní postup poškozené, která si obžalovaného nahrávala, nicméně takto pořízené nahrávky jsou nezpochybnitelné. Je přitom jasné, že poškozená si nahrávky pořizovala, aby je následně mohla předat policii, ale to nikterak nezpochybňuje jejich obsah. Pokud jde o zaznamenané sexuální násilí, poškozená pořízenou nahrávku použila k tomu, aby na obžalovaného podala trestní oznámení a odešla od něj, při pohlavním styku věděla, že je zapnuté nahrávání, ale to nic nemění na tom, že obžalovanému opakovaně říkala, že s ním pohlavní styk nechce, plakala, prosila obžalovaného, aby v pohlavním styku nepokračoval, a to po několik desítek minut. Na takto zaznamenaný pohlavní styk tedy ani za daných okolností nelze nahlížet jinak než jako na nedobrovolný. Pokud v této souvislosti obhajoba poukazuje na skutečnost, že poškozené nic nebránilo, aby z bytu utekla, nebo zavolala policii, lze odkázat na vcelku uvěřitelné tvrzení poškozené, že se obžalovaného bála. Bála se toho, že by ji chytil, bála se toho, čeho by jejich společná dcera mohla být svědkem. Takové vysvětlení je pro soud naprosto akceptovatelné, kdy z provedeného dokazování bezpečně vyplynulo, že obžalovaný předtím poškozenou opakovaně napadal, a ona se tak jeho reakce obávala oprávněně, obzvláště za situace, kdy doma byla malá dcera, na kterou

obžalovaný evidentně žádné ohledy nebral. Obhajoba obžalovaného tak byla bez nejmenších pochyb vyvrácena.

27. Ze všech výše uvedených skutečností má tedy soud za jednoznačným způsobem prokázané, že se obžalovaný dopustil jednání popsaného ve výrokové části tohoto rozsudku.
28. Jednání obžalovaného popsané pod bodem I. tohoto rozsudku pak soud kvalifikoval jako přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, kdy obžalovaný fyzicky napadl poškozenou a vyhrožoval jí tím, že zabije ji i její matku, pokud poškozená odjede na výlet do Harrachova. Obžalovaný tedy použil násilí a dalším násilím vyhrožoval, aby poškozenou odradil od cesty do Harrachova. Obžalovaný tak poškozenou násilím a pohrůzkou násilí nutil, aby něco opominula. Okolnosti skutku a způsob provedení činu neposkytují prostor k pochybám stran naplnění subjektivní stránky tohoto trestného činu, kdy jednal zcela vědomě a s jasným úmyslem. Po subjektivní stránce tudíž jednal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.
29. Jednání obžalovaného popsané pod bodem II. tohoto rozsudku soud kvalifikoval zejména jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném do 31.12.2024. Jednání obžalovaného tedy bylo posouzeno dle právní úpravy účinné v době, kdy byl čin spáchán, jelikož nová právní úprava pro něj není příznivější. Na úvod je vhodné připomenout, že zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůzkou násilí nebo pohrůzkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku a spáchá-li takový čin souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. V dané věci přitom bylo prokázáno, že obžalovaný poškozenou přes její zjevný odpor celkem ve dvou případech svlékl a začal s ní souložit, tedy svým penisem pronikl do vagíny poškozené, přestože poškozená dávala jasně najevo, že si to nepřeje, plakala, říkala, že ji styk bolí a prosila obžalovaného, aby svého jednání zanechal, čehož obžalovaný nedbal a ve stycích pokračoval až do své ejakulace. Ani v tomto případě není pochyb stran naplnění subjektivní stránky trestného činu znásilnění. Obžalovaný zcela vědomě užil násilí, aby si na poškozené vynutil soulož, ve které pokračoval i přes odpor a nářky poškozené. Po subjektivní stránce tudíž jednal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.
30. Na druhou stranu pak soud nedospěl k závěru, že by jednáním obžalovaného byla poškozené způsobena těžká újma na zdraví. V dané věci bylo prokázáno, že u poškozené se rozvinula posttraumatická stresová porucha, a to v návaznosti na jednání obžalovaného. Pro závěr o tom, že posttraumatická stresová porucha je delší dobu trvající poruchou zdraví, a tedy těžkou újmou na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku, zásadně nestačí zjištění o jejím přetrvávání po relativně dlouhou dobu, ale je nutné, aby představovala velmi citelnou újmu v obvyklém způsobu života poškozeného. Musí být spojena s takovými potížemi, které nejenže trvají delší dobu, ale poškozené brání v obvyklém způsobu života, do něhož jí vážně zasahují tak, že se nemůže projevovat a chovat podle svých zvyklostí a obstarávat si obvyklým způsobem své životní potřeby a uspořádat své sociální poměry (*srov. rozhodnutí č. 29/2018 Sb. rozh. tr.*). Vážná porucha zdraví u poškozené se pak musí projevovat nejméně šest týdnů, přičemž intenzita tohoto onemocnění musí být trvalá, resp. se musí po celou tuto dobu u poškozené projevovat příznaky odpovídající těžké újmě na zdraví, které představují velmi citelnou újmu v obvyklém způsobu života. Doba šesti týdnů je přitom podle konstantní judikatury hraničním (minimálním) časovým úsekem, v němž se musí intenzivní obtíže vyskytovat, a až poté může dojít k jejich zeslabování.

31. V případě poškozené jsou však následky posttraumatické stresové poruchy nejisté, stejně jako jejich intenzita a doba trvání. Poškozená vědomě lhala o dopadech jednání obžalovaného na svůj sexuální a intimní život a soud nemá žádnou jistotu, že poškozená o všech dalších následcích uvádí pouze pravdu. Tvrzené následky jsou pouze subjektivní stesky poškozené, které nebyly objektivně ověřitelné, resp. nejsou podepřeny žádnými objektivními důkazy. Znalce sice jsou toho názoru, že poškozená o dalších následcích nelhala, ale je nutno říci, že znalce nerozpoznaly ani původní lež poškozené. Nakonec ale ani znalce nedospěly k závěru, že by poškozené byla způsobena těžká újma na zdraví.
32. Jednání obžalovaného pak soud dále kvalifikoval i jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku. Obžalovaný se na poškozené opakovaně a pravidelně, v intenzitě minimálně jednou za čtrnáct dnů, dopouštěl fyzického, psychického i nakonec i sexuálního násilí, docházelo k opakování incidentů a v konečném důsledku násilí z jeho strany vyústilo ve způsobení posttraumatické stresové poruchy u poškozené. Obžalovaný se přitom tohoto jednání dopouštěl po dobu minimálně od března 2022 do září 2023, a tedy po delší dobu. Pokud jde o rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tdo 725/2024, na který poukazuje obhajoba, ten se zabýval situací, kdy se pachatel dopouští psychického násilí, což není tento případ, kdy se obžalovaný dopouštěl násilí fyzického, a nakonec i sexuálního. Použití norem trestního práva již je tak zcela namístě. S ohledem na okolnosti skutku lze opět uzavřít, že po subjektivní stránce obžalovaný jednal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.
33. Soud jednání obžalovaného posoudil i jako přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, kdy obžalovaný poškozené opakovaně vyhrožoval tím, že ji zabije, dále ji vyhrožoval tím, že ji vyhodí z okna a také tím, že na ni zavolá bezdomovce, aby ji znásilnil. Jak vyplynulo i z výpovědi svědka K [REDACTED], poškozená se skutečně obávala, že by obžalovaný své výhrůžky mohl realizovat. Obžalovaný tedy poškozené vyhrožoval usmrcením a jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu. Obžalovaný přitom vyhrožoval poškozené zcela vědomě s tím, aby u poškozené vzbudil obavy. Po subjektivní stránce obžalovaný tedy jednal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Soud pouze podotýká, že jednočinný souběh trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 tr. zákoníku s trestným činem nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku je možný (*viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24.1.2024 sp. zn. 7 Tdo 1086/2023*).
34. Jednání obžalovaného naplnilo i skutkovou podstatu přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku, kdy obžalovaný poškozené vulgárně nadával i před nezletilou dcerou S [REDACTED], a stejně tak poškozenou sexuálně zneužil v přítomnosti nezletilé. Obžalovaný se popisovaného jednání dopustil jako otec nezletilé, a to na matce nezletilé v jejich společném domově. Přítomnost dětí u jakékoliv formy násilného jednání, obzvláště páchaného osobou jim blízkou v bezpečném místě jejich domova vůči osobě, ke které mají blízký vztah, je vysoce ohrožující, a narušuje jejich zdravý vývoj do budoucna. Existuje tedy riziko, že by si nezletilá mohla do budoucna osvojit takovéto agresivní řešení konfliktních situací jako běžnou normu chování, což by mohlo vést k morálnímu úpadku nezletilé a její neschopnosti žít v souladu s obecnými morálními zásadami občanské společnosti. Přítomnost nezletilé u škodlivého jednání obžalovaného také zvyšuje nebezpečí jejího protiprávního chování v budoucnu, neboť takové protiprávní chování může považovat za normu běžného chování a řešení problémů mezi dospělými. Nutno akcentovat, že ohrožování výchovy dítěte je trestný čin ohrožující, při kterém nemusí škodlivý následek vzniknout. Postačuje nebezpečí takového chování v budoucnu, nevyžaduje se, aby k takovému následku skutečně došlo. Je

tedy nepochybné, že obžalovaný svým jednáním vůči nezletilé porušil povinnosti vyplývající z rodičovské odpovědnosti a ohrozil její citový a mravní vývoj (*viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24.3.2021, sp. zn. 4 Tdo 195/2021*). Obžalovaný jako dospělý muž a otec nezletilé přitom musel být minimálně srozuměn s tím, že popisované následky mohou nastat, a proto jednal minimálně v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.

35. Při stanovení druhu a výše trestu soud postupoval podle obecných hledisek pro ukládání trestů, daných ustanovením § 39 a následujících tr. zákoníku, přičemž přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, máje na zřeteli splnění účelu trestu. Obžalovanému nepochybně přitěžuje, že se dopustil hned několika trestných činů, a byl mu tedy ukládán úhrnný trest. Obžalovaný byl v minulosti dvakrát soudně trestán, kdy obě odsouzení jsou zahlazena a na obžalovaného je tak nutno hledět jako na osobu soudně netrestanou. Není ale pochyb o tom, že obžalovaný je osobou, která má sklony k protiprávnímu jednání, o čemž svědčí i dva záznamy v evidenci přestupků. Soud je také toho názoru, že obžalovanému chybí jakýkoli náhled na své jednání, kdy soud nezaznamenal projev sebereflexe či náznak lítosti. Žádnou polehčující okolnost pak soud v případě obžalovaného neshledal. Bez povšimnutí nemohou zůstat ani následky na zdraví poškozené, která navíc byla jeho partnerkou. Obžalovaný byl v dané věci ohrožován trestem odnětí svobody v trvání od dvou do deseti let, přičemž soud pak po zvážení všech shora uvedených okolností a skutečností případu dospěl k závěru, že je na místě uložit obžalovanému trest odnětí svobody v první třetině zákonem stanovené trestní sazby, tedy v trvání čtyř roků. Soud pak obžalovaného pro výkon trestu podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou.
36. K trestnímu řízení se prostřednictvím své zmocněnkyně řádně a včas připojila poškozená K. P., narozená [REDAKCE], bytem [REDAKCE], a to se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 300.000 Kč. Poškozená svůj nárok odůvodnila zejména tím, že jí obžalovaný způsobil traumatizující zážitek, v důsledku kterého utrpěla jak fyzickou újmu spočívající v narušení její fyzické integrity, tak újmu emocionální projevující se úzkostnými a depresivními stavy, poruchou emotivity, či poruchou spánku, v důsledku čehož u poškozené došlo ke snížení kvality jejího života. Jednání obžalovaného bylo vážným zásahem do její osobnosti a jejích osobnostních práv. Nemajetková újma tak v případě poškozené spočívá v prožitých duševních útrapách.
37. Přestože nárok poškozené je co do svého základu nepochybně zcela oprávněný, soud poškozenou s jejím nárokem odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, kdy pozitivnímu výroku o jejím nároku brání probíhající insolvenční řízení. V průběhu hlavního líčení bylo totiž zjištěno, že usnesením Krajského soudu v Praze, č.j. KSPH 72 INS 8444/2022-A-9 ze dne 27.5.2022 byl zjištěn úpadek obžalovaného a současně bylo povoleno řešení úpadku oddlužením. Probíhající insolvenční řízení totiž brání možnosti o nároku poškozené kladně rozhodnout, jelikož insolvenční řízení představuje prostředek generálního vyřešení vztahů mezi dlužníkem a jeho věřiteli, který je upřednostňován před individuálním uplatňováním pohledávek, a to i v adhezním řízení. Priorita insolvenčního řízení je přímo zakotvena v ustanovení § 109 odst. 1 IZ, ze kterého plyne, že pohledávky a jiná práva týkající se majetkové podstaty nemohou být uplatněny žalobou, lze-li je uplatnit přihláškou do insolvenčního řízení. Z ustanovení § 140b IZ pak dále plyne, že v adhezním řízení nelze rozhodnout o nároku na náhradu škody, nemajetkové újmy či vydání bezdůvodného obohacení po dobu, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku obžalovaného, nejde-li o pohledávky věřitelů na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, pokud v trestním řízení o tomto trestném činu byl zajištěn majetek v majetkové podstatě dlužníka. Podle § 140c IZ dále platí, že v době, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku, nelze zahájit soudní a rozhodčí řízení o pohledávkách a jiných právech týkajících se majetkové podstaty, které mají

být v insolvenčním řízení uplatněny přihláškou, nebo na které se v insolvenčním řízení pohlíží jako na přihlášené, nejde-li o incidenční spory, ani řízení o pohledávkách, které se v insolvenčním řízení neuspokojují (§ 170). Soud přitom ověřil, že v době vyhlášení tohoto rozsudku insolvenční řízení obžalovaného stále nebylo skončeno. Soudu tedy nezbylo než poškozenou odkázat s jejím nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních (*viz např. usnesení NSČR 8 Tdo 833/2015 ze dne 19.8.2015, či rozsudek NSČR 7 Tž 83/2019-216 ze dne 3.12.2019*).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání. Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Krajského soudu v Praze), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle ustanovení § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Krajského soudu v Praze rozhoduje nadřízený vrchní soud - Vrchní soud v Praze. Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

Praha 2. dubna 2025

JUDr. Ing. Michal Tomáš v. r.
předseda senátu